

De rijdende trein

Het antropoceen is aangebroken, de geologische periode waarin de mens de ontwikkeling van het klimaat bepaalt. Binnenkort moeten we actief zoeken naar een hap frisse lucht, omdat je niet meer naar buiten kunt om er eentje te vinden.

Ziehier de dreiging van een totale milieucatastrofe en ook het gegeven van een beklemmende film die een paar jaar geleden in de bioscoop draaide en waar nu de deze week gelanceerde Netflixserie op gebaseerd is: Snowpiercer. Hij eindigt met twee kinderen die voor het eerst frisse lucht inademen. Dat werd tijd ook – daar heb je als kijker twee uur lang naar gesnakt.

Film en serie zijn gebaseerd op de Franse strip 'Le Transperceneige' waarin het met het klimaat voorgoed fout is gegaan. Een rijke zakenman zag de bui al hangen en bouwde een luxueuze trein die de boze buitenwereld buiten en zichzelf rijdende houdt. Binnen de trein geldt een klassensysteem dat zo streng is dat je er net zo koud van wordt als het buiten de trein is – daar is als gevolg van menselijk rommelen met het klimaat inmiddels een ijstijd aangebroken. Een beetje Al Gore, een snufje bijbel en wat Piketty, de Fransman die in 'Kapitaal in de 21ste eeuw' aantoonde hoe onze samenleving steeds ongelijker wordt.

“In een ongelijke wereld zijn er altijd nog mensen die erin slagen zich op te werken.”

Het grootste ongemak bij het kijken is voor mij niet de schrijnende ongelijkheid, maar eerder die bevroren planeet waar geen leven meer in zit. Dan is je bewegingsvrijheid immers tot nul gereduceerd, hoe hard die trein ook rijdt. In een ongelijke wereld zijn er altijd nog mensen die erin slagen zich op te werken – bijvoorbeeld van theeverkoper tot premier, zoals in India. Maar als het klimaat het ons niet langer toestaat om op aarde te wonen, kunnen we geen kant meer op. Richting Mars misschien, maar daar is het woest en ledig.

Thomas Friedman verwoordde het een tijdje geleden fraai in de New York Times: ‘Dit is de vrijheidsstrijd van onze generatie. De strategie van de generatie van onze ouders was het inkapselen

van het communisme om vrij te kunnen zijn. De strategie van onze generatie zou veerkracht moeten zijn. 'We moeten aan de slag, want onze aarde staat op het spel.

Ik denk dat personen, bedrijven en overheden zich eens wat meer zorgen moesten maken over de toekomst. Fijn voor uw kinderen, maar ook voor uw ouders. Ook als u op leeftijd bent, ontspringt u de dans niet: volgens het Asset Owners Disclosure Project is zo'n 55 % van de pensioenportfolio's gevoelig voor klimaatverandering.

"Ik denk dat personen, bedrijven en overheden zich eens wat meer zorgen moesten maken over de toekomst."

Waarin gaan we investeren, of waaruit juist desinvesteren? Doet u met de Noren mee die met 1,1 biljoen euro in hun oliefonds bezig zijn om zich terug te trekken uit bedrijven die niet 'climate-proof' zijn? Impact op het klimaat moet een bepalende factor zijn bij elke investeringsportfolio. Dan houdt onze aarde veerkracht.

Denkt u dat het uw tijd wel zal duren?

Ik niet. Ik geloof niet in een eeuwig rijdende trein die zichzelf voortstuwt en die geen frisse lucht toelaat, hoe goed de film en serie ook zijn. U en ik zullen het moeten doen. Ik wens u een fijne reis.

Farid Tabarki is tijdgeestonderzoeker en oprichter van Studio Zeitgeist